

рѣшавать и таквы въпросы отъ вѣрж-тѣ и черковно-то благочи-
ніе, кои-то ся отнасяхъ до сичкы-ты черковы, и гы рѣшавахъ тѣй
удовлетворително, щото рѣшеніе-то имъ ся принимаше за правило
отъ цѣлж-тѣ черковж, подтврждаваше ся и отъ Вселенскы-ты Съ-
боры, та получавше тогава значеніе-то на тѣхны-ты постановленія.
Отъ тѣхъ черкова-та припознава само девять, и осемь-тѣ сж ся
събирали въ IV-ый вѣкъ, а единъ-тѣ — послѣдній въ IX-ый вѣкъ.
Тѣ сж слѣдующи-ти: Анкырский (314), Неокесарійский (315),
Картагенскій (318), Гангрскій (340), Антиохійскій (341), Сар-
дикскій (347), Лаодикійскій (364) и два Константиноополскы
(394 и 861 г.).

Кога-то сила-та отъ правила-та на Вселенскы-ты Съборы е обяза-
телна за сичкж-тѣ черковж, то и сборъ-ть на сичкы-ты имъ постановле-
нія е начяло на обще-то черковно право. — Въ VI-ый вѣкъ Цариград-
скій патриархъ Иоаннъ Постникъ (578 г.) издалъ за употребленіе-то на
источны-ты черковы Номоканона (Бормчая), въ кой-то събрали сичкы-ты
господарственны законы, кои-то ся отнасять до черковж-тѣ (*νόμος*), и
правила-та на Вселенскы-ты Съборы (*χανόνες*). Въ сжщия пакъ вѣкъ
даже и малко по-рано (между 498 и 514 г.), направилъ другы таکъ-въ
сборъ отъ Черковны-ты Съборы правила и папски декреталии за Западъ
и Римскій священникъ Дионисій Малый. А пакъ Испалійскій (отъ Се-
вилля) Испдоръ го допънилъ и нарядилъ (около 600 г.).

Глава Четвъртая.

Христианскій животъ и Богослуженіе.

**§. 57. Нравственно-то влияніе на черковж-тѣ върху
общество-то; нейна-та борба съ нечестивыя духъ на
врѣмѧ-то; Св. Иоаннъ Златоустъ.**

Христианска-та черкова, като станжла господствующа по сич-
кж-тѣ римскj имперij, възимала много благодѣтельно влияніе върху
нейно-то законадателство и правосаждie, гражданскыя и семей-
ственные и животъ. Гладиаторскы-ты битвы, безправственны-ты
зрѣлища и публичны-ты оргii на языческы-ты праздники тогава
ся прѣкратили; добросторны-ты и заведенія ся умножили; съпруж-
ескы-ты свръзки зѣлы да ся смѣтать за священны и нераскъсаны;
а произволны-ты распрыганія вече ся запрѣтили. Испомеж-
ду купа на народа ся распространили христианскы-ты познанія
за человѣколюбie, честность и добродѣтель. Съ една рѣчъ, одрях-